

Bizmis i hrana današnjih dana

Proizvodnja hrane je posao budućnosti! **Na planeti nas je sve više, potražnja za hranom raste**, a klimatske promene progresivno otežavaju rad poljoprivrednicima

Ponuda genetski modifikovane, hemijski tretirane i na druge načine nezdrave (jeftine) hrane sve je veća. Da bi mogao da plasira zdravu hranu, proizvođač će morati to i da dokaže. Treba da poseduje odgovarajuće sertifikate i mogućnost da prati sledljivost i kvalitet proizvodnje „od njive do trpeze“, a za to mu treba odgovarajući softver.

Sledljivost nije izum novijeg datuma, ali njena primena u praksi često ume da zakaže. Razlozi za ovu pojavu su brojni: od pohlepe uvoznika i menadžmenta, loše obučениh ili nedisciplinovanih radnika, nepravilnih procedura, ispravnih procedura koje se ne poštuju...

Loša praksa stvorila lošu reputaciju

Još uvek žive uspomene iz '70-ih i '80-ih godina prošlog veka, kada je Jugoslavija bila simbol zapada za Sovjetski Savez. Velika tražnja, zatvoreno tržište SSSR, a naša slovenska braća govorila bi „Davaj“ za bilo šta što smo hteli da im ponudimo. Stvari su se promenile za 180 stepeni, a srpski privrednici i dalje žive u prošlosti verujući u „bratsku ljubav“ koja prevazilazi zdrav razum. Trgovinski sporazum o bescarinskoj trgovini s Rusijom je, verovatno, prokockana prilika, a istovremeno i dobar primer kako su sve naši proizvođači i trgovci kršili načela dobre poslovne prakse. Počevši od, kako mediji prenose, jabuka uvezenih iz Poljske, gde se trgovci nisu

trudili ni da promene deklaracije, računajući da to tamo niko ne gleda; slede breskve zaražene gljivicama, mleko s povećanim nivoom aflatoksina, neispravno meso koje „sve jezike govori, ali najbolje španski“. Postoje i brojne afere prilikom izvoza robe u EU ili uvoza iz Unije, prvenstveno šećera, a kada je reč o uvozu biološki i hemijski neispravne, pa i genetski modifikovane, hrane priči nikada kraja.

Nakon brojnih afera, kako vratiti poverenje?

U proizvodnji hrane odavno su standardizovane procedure koje obezbeđuju da kupac dobija higijenski i zdravstveno ispravan proizvod, zadatog kvaliteta. Ukoliko želimo da učestvujemo u toj utakmici, krajnje je vreme

da se pomirimo sa činjenicom da moramo da se pridržavamo istih pravila. I nije ovde reč samo o izvozu, valjda i mi domaći zaslužujemo da znamo šta jedemo, i da je hrana koju dajemo našoj deci ispravna i proverena?

Da bi se ovo postiglo, u proizvodnji se treba pridržavati propisanih agrotehničkih mera, a ne sprovesti ih stihijski, po sopstvenom nahođenju. Neophodno je i uspostavljanje ispravnih poslovnih tokova, koji su praćeni odgovarajućom dokumentacijom, preciznom i pravovremenom. Šta treba da se prati? Sve što se može.

Počev od količina proizvedenih na pojedinačnoj parceli, odnosno na svim parcelama ugovorenih kooperanata, preko korišćenih hemijskih preparata, pa do finalnog pregleda kvaliteta proizvoda,

uključujući i biohemijske analize. IIB je tvorac UPIS-a, domaćeg sveobuhvatnog ERP rešenja, koje postoji blizu tri decenije. Ne postoji oblast proizvodnje hrane s kojom nismo imali iskustva, a naši klijenti su uspešni delom i zbog toga što se strogo pridržavaju pravila, pa su prepoznati na inostranim tržištima kao dobavljači kvalitetne i zdrave hrane.

U oktobarskom broju PC Press-a, u tekstu „UPIS – od njive do trpeze“, detaljno smo opisali funkcionalnosti koje poseduje naše ERP rešenje u oblasti poljoprivredne proizvodnje.

Standarde treba da poštuju, jer se taj trud na kraju isplati. Mada, mi bismo više voleli da nam se to isplati na početku, a kraj se i ne naslućuje.

→ www.iib.rs